

УДК 159.947.5:796 (07)

ЦИБУЛЬСЬКА В. В.

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Організаційно-методичні умови формування мотивації студенток заочної форми навчання педагогічних спеціальностей до професійно-прикладної фізичної підготовки

Анотація. Мета: розробити організаційно-методичні умови формування мотивації студентів та визначити їх ефективність. **Матеріали і методи:** дослідження проводилось зі студентками III курсу заочного відділення факультету початкової освіти (53 особи). Використовувались наступні методи: тестування теоретичних знань, рухові тести, експрес-метод оцінки фізичного здоров'я (Г. Л. Апанасенка), психологічні методи: мотивація навчання (Т. І. Ільїна), мотивація до успіху (Т. Елерс), експрес-діагностика емпатії (І. М. Юсупова), методи математичної статистики. **Результати:** виявлено фактори, які негативно впливають на стан професійно-прикладної фізичної підготовленості студенток заочного відділення факультету початкової освіти. **Висновки:** запропоновані організаційно-методичні умови активізації самостійної діяльності студентів заочної форми навчання є основою для підвищення мотивації до самостійного вивчення навчально-методичної літератури, підвищення рівня теоретичних знань у галузі фізичного виховання, підвищення рівня рухової активності за допомогою різних форм систематичних занять фізичними вправами.

Ключові слова: студентки, педагогічні спеціальності, емпатія, професійно-прикладна фізична підготовленість, мотивація.

Вступ. У теперішній час навчальний процес фізичного виховання студентів в Україні здійснюється при дотриманні наступних програмно-нормативних документів: базової програми з «Фізичного виховання» для ВНЗ III–IV рівнів акредитації (її методологічною основою є чинні державні документи, що регламентують «Фізичне виховання» як обов'язкову дисципліну), що розроблена на основі «Державних вимог до навчальних програм з фізичного виховання в системі освіти» [1; 7].

ВНЗ, орієнтуючись на навчальні плани та базову програму з фізичного виховання, розробляє і затверджує власну робочу навчальну програму з фізичного виховання [1], що дозволяє будувати фізичне виховання студентів, враховуючи: 1) інтереси та зацікавленість студентів; 2) регіональні, мовні, етнокультурні, кліматичні та екологічні особливості; 3) рівень матеріально-технічного забезпечення та бази вузу; 4) особливості стандартів вищої освіти до даної спеціальності; 5) уточнювати і доповнювати зміст неспеціальної фізкультурної освіти.

Програма рекомендує організувати навчальні заняття з фізичного виховання обсягом 4 год./тиждень, як позакредитну дисципліну. Для студентів I–II курсів фізичне виховання планують в аудиторне навантаження, яке не може перевищувати 30 годин на тиждень, а для старшокурсників – у формі секційних занять. Інші види навчальних занять визначаються у порядку, встановленому кафедрою фізичного виховання вищого навчального закладу. Позанавчальні заняття з фізичного виховання організуються у формі: занять у спортивних клубах, фізкультурно-оздоровчих секціях; самостійних занять фізичними вправами, спортом, туризмом; оздоровчих, фізкультурних і спортивних заходів [1; 7].

Усе вищесказане в більшій мірі стосується інтересів (позбавляючи належної рухової активності) студентів стаціонарної форми навчання, але ситуація із студентами-заочниками ще гірша.

О. В. Ковалів зробив порівняльний аналіз видів діяльності на стаціонарній та заочній формах навчання і встановив, що за кількістю годин навчальні плани і програми єдині, але на заочному відділенні лекційний курс читається у значно меншому обсязі, це в основному оглядові лекції і декілька практичних занять. Щодо співвідношення різних видів діяльності стаціонарної та заочної форм навчання, то ним встановлено, що самостійна та індивідуальна робота студентів є найважливішою складовою освітнього процесу ВНЗ. Їх частка по відношенню до аудиторної роботи складає на стаціонарі – 60,25%, а на заочному відділенні – 89,4%. Різниця між цими формами навчання складає 29,15%, а дисципліна «Фізичне виховання» зовсім відсутня на заочній формі навчання. Це говорить про те, що самостійна та індивідуальна робота саме на заочній формі навчання є пріоритетною [4].

За результатами досліджень Б. М. Шияна, відомо, що випускники факультетів заочного навчання педагогічних навчальних закладів мають низький рівень психолого-педагогічної підготовки, а 50% опитаних вчителів семи областей України не можуть самостійно визначити зміст, засоби і форми фізичного виховання школярів [8].

Інші дослідження вітчизняних науковців [6], спеціалістів країн СНД [2] та зарубіжних фахівців фізкультурної галузі [9–11] також підтверджують те, що в реальній педагогічній практиці у більшості вчительських кадрів ще недостатньо сформована особиста фізична культура, що проявляється байдужим або взагалі негативним ставленням до різних форм занять фізичними вправами і спортом. У певній мірі до цього призвело нерозуміння значення професійно-прикладної фізичної підготовки для студентів.

Багато науковців, що займалися цією проблематикою (Ю. К. Дем'яненко 1982; С. Л. Бойченко, І. В. Вельский, 2002; Ю. А. Войнар 2002; О. М. Колумбет, Н. Ю. Максимович, 2009; Л. П. Матвеев, 2008), наголошують, що для професійно-прикладної фізичної підготовки студентів будь-яких спеціальностей обов'язковою умовою має бути наявність доволі широкого арсеналу фізичних вправ і їх простота за

dx.doi.org/10.15391/sns.v.2014-6.023

© ЦИБУЛЬСЬКА В. В. 2014

координаційною структурою. Стає очевидним, що більшість цих проблем зводяться до одного – повернення суті фізичної культури для розвитку суспільства.

Як показує практика роботи в школі, тільки виключно вчителі фізичної культури не в змозі забезпечити орієнтацію школярів на здоров'язбереження, активний спосіб життя, тому необхідна консолідація вчителів-предметників. Для цього необхідно в них формувати спрямованість на ціннісний потенціал фізичної культури ще в процесі навчання у виші. Результатом цього має бути досягнення такого рівня фізичної культури особистості, яка характеризується би діяльністю по своєму тілесному, духовному, інтелектуальному самовдосконаленню [3].

Зв'язок дослідження з науковими програмами, планами, темами. Дослідження виконано згідно зі Зведеним планом НДР у сфері фізичної культури і спорту на 2011–2015 рр. Міністерства України у справах сім'ї, молоді і спорту за темою 3.1. «Удосконалення програмно-нормативних засада фізичного виховання в навчальних закладах» (номер держреєстрації 0111U001735).

Мета дослідження: розробити організаційно-методичні умови формування мотивації студенток заочного відділення факультету початкової освіти до професійно-прикладної фізичної підготовки та перевірити їх ефективність.

Матеріал і методи дослідження. Дослідження проводилося зі студентками III курсу заочної форми навчання факультету початкової освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини (53 особи). Використовувались наступні методи: анкетування, тестування теоретичних знань, рухові тести, експрес-метод оцінки фізичного здоров'я (Г. Л. Апанасенко), психологічні методи: мотивація навчання (Т. І. Ільїна), мотивація до успіху (Т. Елерс), експрес-діагностика емпатії (І. М. Юсупов), методи математичної статистики.

Результати дослідження та їх обговорення. У процесі дослідження нами відібрано фактори, які негативно впливають на стан професійно-прикладної фізичної підготовленості студенток заочного відділення факультету початкової освіти, зокрема:

- відсутність обов'язкових занять із дисципліни «фізичне виховання»;
- низький рівень зайнятості фізичними вправами у вільний час;
- відсутність знань про професіограму вчителя початкових класів;
- низький рівень теоретичних знань із методики фізичного виховання молодших школярів;
- низький рівень фізичної підготовленості, що не відповідає вимогам професійної діяльності;
- відсутність знань про самоконтроль фізичного стану;
- низький рівень знань про контрольні нормативи фізичної підготовленості молодших школярів;
- відсутність знань, що дають можливість скласти власну програму індивідуальних фізкультурно-оздоровчих занять;
- низький рівень мотивації навчання, яка спрямована на отримання диплома, а не на оволодіння професією;
- нерівномірність діяльності студенток у різні

тижні і місяці року;

- відсутність плану діяльності та видимого кінцевого результату;
- недоведення справи до завершення;
- відсутність ініціативи при виконанні завдань.

Це спонукало до розробки організаційно-методичних умов формування мотивації студенток заочної форми навчання до фізичного виховання.

Організаційно-методичні умови формування мотивації студенток заочної форми навчання до професійно-прикладної фізичної підготовки. На III курсі в V семестрі на настановчій сесії кафедра теорії та методики фізичного виховання дала ряд настанов та завдань:

1. Студенти отримали зошити для 1–4-х класів «Разом з фізкультурником» (Н. В. Москаленко).

Завдання:

- а) виписати перелік теоретичних знань, якими повинні володіти школярі 1–4-х класів;
- б) розподілити ці знання на чотири групи: здоровий спосіб життя, методи самоконтролю, олімпійська освіта, правила безпеки на заняттях;
- в) скласти перелік рухових умінь, якими повинні оволодіти школярі 1–4 класів;
- г) скласти перелік і нормативи для контрольних вправ для учнів 1–4-х класів (хлопчиків і дівчаток);
- г) скласти лист педагогічного контролю показників фізичного розвитку і фізичної підготовленості для школярів молодших класів;
- д) скласти перелік питань вікторини для учнів 1–4-х класів.

2. Скласти структуру та зміст професійно-прикладної фізичної підготовки вчителя початкових класів за такими розділами: теоретична підготовка; практична підготовка (знати, вміти); нормативний рівень розвитку фізичних якостей: сили, швидкості, витривалості, спритності, гнучкості.

3. Студенти отримують методичні матеріали та індивідуальні карти тестування фізичної підготовленості, де записують результати тестування за місяцями: вересень, грудень, квітень.

4. Вибрати форми занять фізичними вправами (організовані або самостійні) на базі одного виду спорту або комплексні. Кількість занять на тиждень 3–4 рази не менше 30 хв. При виборі самостійних занять викладачі кафедри теорії та методики фізичного виховання допомагають студенту скласти індивідуальну програму занять.

5. Перевірка виконання 1-го і 2-го завдання здійснюється в VI семестрі під час вивчення дисципліни «Фізична культура з методикою викладання».

6. У травні VI семестру студенти оцінюють результати тестування своєї фізичної підготовленості відповідно до нормативів і визначають відповідність чи відхилення від них.

7. У VII семестрі оцінюється теоретична та практична підготовленість студентів за результатами тестування, що враховується в залік із дисципліни «Фізична культура з методикою викладання».

Експеримент проводився зі студентками III курсу заочної форми навчання факультету початкової освіти з вересня 2012 по травень 2013 рр. В експериментальній групі було 28 осіб, а в контрольній – 25. В обох групах не було обов'язкових занять із фізичного ви-

молодших школярів.

Посилення мотиву, пов'язаного з підвищенням фізичної підготовленості, конкретизується усвідомленням значущості своєї фізичної форми для виконання професійної діяльності вчителя молодших класів. Це проявляється у відповідях студенток на питання анкети «Чи вважаєте Ви, що фізична підготовка необхідна для оволодіння професією вчителя?». У контрольній групі повторюється та ж тенденція, що була відзначена в констатувальному експерименті. Лише 50% студенток заочного відділення розуміють значимість фізичної підготовленості для роботи вчителем молодших класів. Однак в експериментальній групі після впровадження розроблених організаційно-методичних умов самостійної діяльності 96% студенток дали ствердну відповідь на поставлене запитання.

Зросла самооцінка здоров'я і фізичної підготовленості студенток експериментальної групи з 5,7 б. до 6,4 б. і з 5,7 б. до 8,2 б. ($p < 0,01$), що підтверджується об'єктивними показниками. Результати всіх тестів суттєво покращилися (табл. 1). Так, сила кисті має приріст 3,7 кг (з 18,0 кг до 21,7 кг; $p < 0,01$), час бігу на 30 м зменшився з 7,04 с до 5,7 с ($p < 0,01$), стрибок у довжину з розбігу збільшився на 20,5 см ($p < 0,01$), кількість підйомів тулуба за 30 с збільшилася з 15,6 разів до 17,2 разів ($p < 0,01$), бальна оцінка за комплексну силову вправу зросла майже вдвічі з 10,9 б. до 19,2 б. ($p < 0,001$). Приріст результатів човникового бігу 4x9 м ($p < 0,05$) і перевірки гнучкості ($p < 0,05$) незначний.

Однак треба відзначити не тільки приріст у результатах рухових тестів в експериментальній групі, а й досягнення нормативних показників фізичної підготовленості для дівчат 19–21 років до «середнього»

рівня в підйомі тулуба за 30 с, а в стрибку в довжину з місця, нахилі і бігу 4x9 м – до рівня «вище середнього».

Вивчення мотиваційних чинників, що лежать в основі освоєння професійних умінь і навичок, свідчить також про їх позитивну динаміку в експериментальній групі.

Серед мотивів навчання на початку навчального року в студенток III курсу переважав мотив «отримання диплома» (78%). Оволодіння знаннями і оволодіння професією приваблювало приблизно 71–72% студенток. У кінці навчального року ситуація в контрольній групі не змінилася. В експериментальній групі спрямованість на отримання диплома залишилася на колишньому рівні (79%), проте зріс мотив «оволодіння знаннями» на 10% і «оволодіння професією» на 14% (табл. 2).

Змінилася інтенсивність мотивації до успіху (табл. 3).

Так, якщо спочатку навчального року з низьким рівнем мотивації до успіху в контрольній і експериментальній групах було 16 і 18% студенток відповідно, а з високим рівнем таких практично не було, то в кінці року ситуація дещо змінилася (табл. 3). У контрольній групі збільшилася кількість студенток із низьким рівнем мотивації до успіху на 12%, а в експериментальній групі – зменшилася на 15% і з'явилися студентки, які мають високий рівень мотивації до успіху – 29%.

Позитивні зміни сталися і з емпатією до дітей як безпосереднього об'єкта педагогічної діяльності (табл. 4). На початку навчального року було відзначено, як в контрольній, так і в експериментальній групах, по 12–18% студенток, які мають низький рівень ем-

Таблиця 4

Рівень емпатії до дітей студенток до та після експерименту

Рівень емпатії	Контрольна група (n=25)				Експериментальна група (n=28)			
	до експ.		після експ.		до експ.		після експ.	
	n	%	n	%	n	%	n	%
Дуже високий	0	0	0	0	0	0	0	0
Високий	2	8	2	8	2	7	11	39
Середній	20	80	18	72	21	75	17	61
Низький	3	12	4	16	5	18	0	0
Дуже низький	0	0	1	4	0	0	0	0

Таблиця 5

Рівні теоретичних знань студенток до і після експерименту

Рівні знань	Контрольна група (n=25)				Експериментальна група (n=28)			
	до експ.		після експ.		до експ.		після експ.	
	n	%	n	%	n	%	n	%
Низький	12	48	10	40	15	53	3	11
Середній	13	52	15	60	13	47	10	36
Достатній	0	0	0	0	0	0	15	53

патії до дітей.

Більшість студенток (60–75%) виявляли емпатію до дітей на «середньому» рівні, «високий» рівень мали 7–8%, «дуже високий» – не мав ніхто.

Після експерименту в контрольній групі кількісна структура співвідношення рівнів емпатії не змінилася. В експериментальній групі найбільше було студенток із «середнім» рівнем – 61%, але й збільшилася кількість із «високим» рівнем до 39%. Очевидно, це пов'язано з тим, що студентки почали краще розуміти дітей, стали більш чутливими до їх потреб і емоційно чуйними.

Важливою частиною професійно-прикладної фізичної підготовки є теоретичні знання. У ході констатувального експерименту було виявлено, що «достатній» рівень теоретичних знань не мали ні студентки стационару, ні заочної форми навчання. Найбільші проблеми були з відповідями на питання, що стосуються загальних знань теорії фізичного виховання, методичних питань використання фізичних вправ під час самостійних занять.

Найбільше студенток, які бажають більше знати про свій рівень фізичного стану, було на заочному відділенні (9–10 балів поставили 67,7%). Крім цього, 86,6% студенток IV курсу хотіли одержати методичні матеріали про методи самоконтролю свого фізичного стану.

У результаті запропонованої експериментальної програми рівень теоретичних знань студенток експериментальної групи змінився (табл. 5). До експерименту в контрольній і в експериментальній групах не було студенток із «достатнім» рівнем знань (вище 61% правильних відповідей). Приблизно однакова кількість мала «низький» рівень знань (нижче 50% правильних відповідей) – 48% в контрольній і 53% – в експериментальній, «середній» рівень – 52% в контрольній і 47% в експериментальній групах. Після експерименту рівень знань в експериментальній групі істотно змінився і з'явилося 15 студенток (53%), які мають «достатній» рівень знань. Майже у п'ять разів (до 11%) скоротилася кількість дівчат, які мають «низький» рівень знань.

вень знань.

У відповідях студенток на теоретичні питання теж відбулися зміни. Найбільший приріст правильних відповідей був на питання за загальними теоретичними знаннями з фізичного виховання з 32 до 57%, з методичних питань – із 57 до 73%.

Висновки. Таким чином, запропоновані організаційно-методичні умови активізації самостійної діяльності студентів заочної форми навчання, спрямовані на підвищення загальної та професійно-прикладної фізичної підготовки, дали позитивний результат. Основою цього є підвищення мотивації до самостійного вивчення навчально-методичної літератури, підвищення рівня теоретичних знань у галузі фізичного виховання, підвищення рівня рухової активності за допомогою різних форм систематичних занять фізичними вправами.

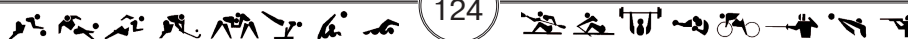
Певною мірою це підтверджує теорію Ю. В. Любимової про «включення» або «занурення» в діяльність, у процесі якої починають формуватися нові мотиви, цілі, ціннісні орієнтири. На це звертає також увагу О. Ю. Марченко при формуванні ціннісних категорій особистісної фізичної культури.

У дослідженні ми розробляли стимули для включення в систематичну рухову активність, спрямовану не лише на підвищення загальної фізичної підготовленості, а й на підвищення ефективності відповідної майбутньої професійної діяльності. А потім із «зануренням» у самостійну теоретичну, методичну і практичну підготовку студентів заочної форми навчання відзначали появу нових мотивів занять фізичними вправами, таких як «досягнення належних норм професійно-прикладної фізичної підготовленості» та нової ієрархії цінностей із пріоритетом «отримання нових знань».

Перспективою подальших досліджень буде вивчення ціннісних орієнтацій і мотивів занять фізичними вправами у навчальний та позанавчальний час студентів педагогічних спеціальностей інших факультетів.

Список використаної літератури:

1. Державні вимоги до навчальних програм з фізичного виховання в системі освіти [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.uazakon.com/document71/inx71134.htm>.
2. Виленський М. Я. Основные сущностные характеристики педагогической технологии формирования физической культуры личности / М. Я. Виленский, Г. М. Соловьев // Физическая культура: воспитание, образование, тренировка. – 2001. – № 3. – С. 2–7.
3. Ільченко Ф. І Ціннісне ставлення особистості до різних складових фізичної культури / Ф. І. Ільченко // Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді. – 2011. – вик. 15. – кн. 1. – С. 431–438.
4. Ковалів О. В. Аналітичні аспекти професійної підготовки фахівців фізичної культури заочної форми навчання / О. В. Ковалів // Вісник Чернігівського державного педагогічного університету імені Т. Г. Шевченка [Текст]. – Вип. 102. – Т. 2 / Чернігівський національний педагогічний університет імені Т. Г. Шевченка; гол. ред. Носко М. О. – Чернігів : ЧДПУ. – 2012. – С. 373.
5. Марченко О. Ю. Формування ціннісних категорій особистості фізичної культури у студентської молоді : автореф. дис. канд. наук з фіз. вих. і спорту, 24.00.02. / О. Ю. Марченко. – Дніпропетровськ, 2010. – 20 с.
6. Раєвський Р. Т. Професійно-прикладна фізична підготовка студентів енергетичних спеціальностей : навч. посібник / Р. Т. Раєвський, С. В. Халайджі. – О. : Наука і техніка, 2006. – 132 с.
7. Фізичне виховання: Навчальна програма для вищих навчальних закладів України III–IV рівнів акредитації / Укладачі Раєвський Р. Т., Третьяков М. О., Канишевський С. М. та ін. – К., 2003. – 44 с.
8. Шиян Б. М. Теоретико-методичні основи підготовки вчителів фізичного виховання в педагогічних навчальних закладах : автореф. дис. докт. пед. наук : 13.00.04 / Б. М. Шиян. – К., 1997. – 50 с.
9. IrhinVladimir, Irhina Irina. Genesisofhealth – orientedphysical cultureat schools of Russia (theendofthe XIX century – the 80softheXIX century) / Vladimirlrhin, Irinalrhina // Sport Logia/ 2011, vol/7 (2), pp. 169–176.
10. Mesica Vanes. Identifying Country-Specific Cultures of Physics Education: A differentialitem function in approach / Mesica Vanes. International Journal of Science Education. 2012, vol. 34 (16), pp. 2483–2500.
11. Trninic M. Development. Management Model of elite athletes in team sports games / M. Trninic, S. Trninic, V. Papic // Collegium Antropologicum. – 2009, vol. 33 (2), pp. 363–372.

Аннотация. Цыбульская В. В. Организационно-методические условия формирования мотивации студенток заочного отделения педагогических специальностей к профессионально-прикладной физической подготовке. **Цель:** разработать организационно-методические условия формирования мотивации студентов и определить их эффективность. **Материалы и методы:** исследование проводилось со студентками III курса заочного отделения факультета начального образования (53 человека). Использовались следующие методы: тестирование теоретических знаний, двигательные тесты, экспресс-метод оценки физического здоровья (Г. Апанасенко), психологические методы: мотивация обучения (Т. И. Ильина), мотивация к успеху (Т. Елерс), экспресс-диагностика эмпатии (И. М. Юсупова), методы математической статистики. **Результаты:** выявлены факторы, которые негативно влияют на состояние профессионально-прикладной физической подготовленности студенток заочного отделения факультета начального образования. **Выводы:** предложенные организационно-методические условия активизации самостоятельности студенток заочной формы обучения являются основой для повышения мотивации к самостоятельному изучению учебно-методической литературы, повышения уровня теоретических знаний в области физического воспитания, повышения уровня двигательной активности с помощью различных форм систематических занятий физическими упражнениями.

Ключевые слова: студентки, педагогические специальности, эмпатия, профессионально-прикладная физическая подготовленность, мотивация.

Abstract. Tsybul'ska V. Organizational methods conditions of formation of motivation at corresponding pedagogical skills to professional-applied physical training. **Purpose:** to develop organizational and methodological conditions of formation and motivation of students to determine their effectiveness. **Materials and Methods:** the study was conducted by third year student of the correspondence department of the Faculty of Primary Education (53 people). We used the following methods: survey of theoretical knowledge, motor tests, evaluation methods of physical health (G. Apanasenko), psychological methods of training motivation (T. Ilyina), motivation to succeed (T. Elers), rapid diagnosis empathy (I. Yusupova), methods of mathematical statistics. **Results:** the factors that affect the state of professionally-applied physical fitness of students of the correspondence department of the Faculty of Primary Education. **Conclusions:** the proposed organizational and methodological conditions activation independent of external students is the basis for providing in centives for self-study educational materials, improving theoretical knowledge in the field of physical education, increased motor activity through various forms of regular exercise.

Keywords: students, teaching profession, empathy, professionally applied physical fitness, motivation.

References:

1. Derzhavni vimogi do navchalnikh program z fizichnogo vikhovannya v sistemi osviti [State requirements for training programs in physical education in education], Access mode : <http://www.uazakon.com/document71/inx71134.htm>. (ukr)
2. Vilenskiy M. Ya., Solovyev G. M. Fizicheskaya kultura: vospitaniye, obrazovaniye, trenirovka [Physical education: education, education and training], 2001, vol. 3, pp. 2–7. (rus)
3. Ichenko F. I Teoretiko-metodichni problemi vikhovannya ditey ta uchnivskoi molodi [Theoretical and methodological problems of education of children and youth], 2011, vol. 15, book 1, pp. 431–438. (ukr)
4. Kovaliv O. V. Visnik Chernigivskogo derzhavnogo pedagogichnogo universitetu imeni T. G. Shevchenka [Journal of Chernihiv State Pedagogical University named after Taras Shevchenko], Vol. 102, T. 2, Chernigiv, 2012, p. 373. (ukr)
5. Marchenko O. Yu. Formuvannya tsinnisnikh kategoriy osobistoi fizichnoi kulturi u studentskoi molodi : avtoref. kand. nauk z fiz. vikh. i sportu [Formation of value categories of personal physical training in university students : PdD thesis], Dnipropetrovsk, 2010, 20 p. (ukr)
6. Raevskiy R. T., Khalaydzhii S. V. Profesiyno-prikladna fizichna pidgotovka studentiv yenergetichnikh spetsialnostey [Professionally applied physical energy majors prepare students], Odessa, 2006, 132 p. (ukr)
7. Raevskiy R. T., Tretyakov M. O., Kanishevskiy S. M. Fizichne vikhovannya: Navchalna programma dlya vishchikh navchalnikh zakladiv Ukraini III–IV rivniv akreditatsii [Physical Education: Training program for higher education in Ukraine III-IV accreditation levels], Kyiv, 2003, 44 p. (ukr)
8. Shiyani B. M. Teoretiko-metodichni osnovi pidgotovki vchiteliv fizichnogo vikhovannya v pedagogichnikh navchalnikh zakladakh : avtoref. dis. dokt. ped. nauk [Theoretical and methodological bases for training teachers of physical education in teacher training institutions : Doct. of. Sci. Thesis], Kyiv, 1997, 50 p. (ukr)
9. Irhin Vladimir, Irhina Irina. Genesis of health – oriented physical culture of schools of Russia (the end of the XIX century – the 80s of the XIX century) / Vladimirlrhin, Irinalrhina // Sport Logia / 2011, vol. 7 (2), pp. 169–176.
10. Mesica Vanes. Identifying Country-Specific Cultures of Physics Education: A differential item function in approach / Mesica Vanes. International Journal of Science Education. 2012, vol. 34 (16), pp. 2483–2500.
11. Trninic M. Development. Management Model of elite athletes in team sports games / M. Trninic, S. Trninic, V. Papić // Collegium Antropologicum. – 2009, vol. 33 (2), pp. 363–372.

Received: 27.10.2014.

Published: 31.12.2014.

Цыбульская Вікторія Вікторівна: Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини: вул. Садова, 28, м. Умань, Черкаська обл., 20300, Україна.

Цыбульская Виктория Викторовна: Уманский государственный педагогический университет имени Павла Тычины: ул. Садовая, 28, г. Умань, Черкасская обл., 20300, Украина.

Victorya Tsybul'ska: Pavlo Tychnyna Uman State Pedagogical University: Str. Sadovaya, 28, Uman, Cherkasy region, 20300, Ukraine.

ORCID.ORG/0000-0002-5781-3358

E-mail: vikaydru@ukr.net

Бібліографічний опис статті:

Цыбульская В. В. Организационно-методические условия формирования мотивации студенток заочной формы навчання педагогічних спеціальностей до професійно-прикладної фізичної підготовки / В. В. Цыбульская // Слобожанський науково-спортивний вісник. – Харків : ХДАФК, 2014. – № 6(44). – С. 120–125. – dx.doi.org/10.15391/sns.v.2014-6.023